

то поощатъ намъ обстоятелствата, побскоро да отписваме и известно, на определеніи дні: защо ако нѣкой покаже лѣность, отъ дѣнь на дѣнь забрѣва, и ли мѣже да захвърли нѣгдѣ посланіето, и ли да го загуби, отъ което са слѣчка погрѣшка, и ако найпаче нѣма посланнопазѣтелство.

Совѣршенно же и потѣнко да посрѣщваме всѣкаа причина на посланіето, което бѣва ако прочѣтаме съ издѣрканіе и съ вниманіе посланіето, и преглѣдваме чина, на причинитѣ.

Обаче всѣко посланіе нетрѣвка отговоръ: защо неприлично бѣ было, да отагчѣва нѣкой нѣкого съ не потребніи посланіи. . Но подобѣва да се отвѣщѣваме въ политическіи, политически, въ прѣтелскіи прѣтелски. Вѣнаги да преглѣдваме свѣзѣтелствата на лицѣта, отъ които са испрекаждатъ писмата.

Но тарговци и торгѣщи помеждѣси, оупотреблѣватъ (коландардѣсватъ) единъ особенъ начинъ, който е много нѣжденъ междѣ ѣмъ: за разновѣдніите и многопричинніите ѣмъ работи. . Защото тѣ обѣкватъ когато писѣватъ, да препѣсватъ тѣхніи посланіи, въ особна (отлѣчна) книга, която са зове Славенобългарски прѣписъ: а Италиански копиѣ. . . Оу всѣкаго торговца, който ще да не подпѣдни, подъ нѣкоа тѣѣта: подобѣва за нѣжда да ѣма такова една книга.

